

Η συμμορία των Δράκων

[εμπνευσμένο από το «Δρακοπαραμύθι»

της κ. Αγγελικής Βαρελά]

Μαρία Ν Κίτρα

2022

Διανομή Ρόλων

1. Αφηγητής 1
2. Αφηγητής 2
3. Δράκος, χωρίς όνομα
4. Αφηγητής 3
5. Αφηγητής 4
6. Πορτιέρης
7. Νεφ
8. Ρυπανσίν
9. Χουλιγκάνα
10. Χωματερόλ
11. Πεινάν
12. Πυρκαγέισον
13. Ανερζί
14. Δημοσιογράφος
- 15 – 50 Παιδιά

Σκηνή Πρώτη

Μπαίνουν δύο αφηγητές. Κρατάνε κείμενα στα χέρια τους. Είναι σκυμμένοι πάνω από αυτά, μιλάνε μεταξύ τους και δε βλέπουν τους θεατές από κάτω. Στέκονται στη μέση της σκηνής, μπροστά από το σκηνικό

Αφηγητής 1

Κάτσε, βρε παιδάκι μου, γιατί δεν καταλαβαίνω τίποτα.

Αφηγητής 2

Πρώτη φορά σου ξανασυμβαίνει!

Αφηγητής 1

Εγώ λέω να τα πάρουμε από την αρχή.

Αφηγητής 2

Δεν το έχει σκεφτεί ποτέ κανείς αυτό! Μπράβο σου!

Αφηγητής 1

Να σου πω. Εχω την εντύπωση ότι με κοροϊδεύεις!

Αφηγητής 2

Να μην την έχεις. Να είσαι σίγουρος. Πωωω, πιάστηκα τόση ώρα όρθιος.

Αφηγητής 1

Ενα λεπτό είμαστε όρθιοι!

Αφηγητής 2

Λίγο το ‘χεις;

«Η συμμορία των Δράκων» - Μαρία Ν Κίτρα

Ο αφηγητής κοιτάζει γύρω – γύρω και βλέπει το σκηνικό με τον καναπέ, το τραπέζι, τα σκαμπό κλπ κλπ

Αφηγητής 2

Πάμε να κάτσουμε εκεί; Φαίνεται βολικά!

Αφηγητής 1

Καλή ιδέα! Δε θα ενοχλήσουμε, όμως;

Αφηγητής 2

Τι να ενοχλήσουμε, βρε άνθρωπε; Τα μελομακάρονα πάνω στο τραπέζι; Ήλα!

Ο αφηγητής 2 πάει να καθίσει στον καναπέ και τον ακολουθεί ο αφηγητής 1. Κάθονται αναπαυτικά και κοιτάζουν ο ένας τον άλλον

Αφηγητής 1

Ωραία! Και τώρα τι κάνουμε;

Αφηγητής 2

Το κορόιδο! Εγώ, πάντως, λέω να πάρω έναν υπνάκο. Ωραιότατα είναι!

Αφηγητής 1 *[δείχνει τα κείμενα]*

Και με τούτα εδώ, που δεν έχουμε ιδέα τι είναι;

Αφηγητής 2

Θα το σκεφτούμε όταν ξυπνήσω! Ήλα, άσε με τώρα να κοιμηθώ.

Αφηγητής 1

Κι εγώ τι θα κάνω;

Αφηγητής 2

Αέρα, γιατί ζεσταίνομαι λίγο! Τα λέμε σε κάνα – δυο – τρεις – τέσσερις ώρες που θα είμαι φρεσκαδούρα.

Αφηγητής 1

Καλάαα...

Ο αφηγητής 2 βολεύεται στον καναπέ, κλείνει τα μάτια του και κοιμάται. Ο αφηγητής 1 ξεκινάει να του κάνει αέρα. Μετά από λίγο βαριέται, νυστάζει κι εκείνος και πέφτει για ύπνο.

Σκηνή Δεύτερη

Μπαίνει ο δράκος. Φοράει πιτζάμες, παντόφλες και κρατάει αγκαλιά έναν μεγάλο λούτρινο αρκούδο. Χασμουριέται και σέρνεται, καθώς πλησιάζει στον καναπέ. Πάει να καθίσει πάνω τους, χωρίς να βλέπει από τη νύστα του

Αφηγητές 1 + 2 [με κλειστά μάτια]

Ενοχλείς!

Δράκος [τρομάζει]

Ααααααα!

Αφηγητές 1 + 2 [ξυπνάνε και τρομάζουν]

Αααααα!

Οι αφηγητές πετάγονται από τον καναπέ και πάνε στην άκρη. Ο δράκος μιλάει αργά και βαριά

Δράκος

Τι κάνετε εσείς στο σκηνικό μου;

Αφηγητής 1

Ποιο σκηνικό σου; Και ποιος είσαι εσύ;

Δράκος

Ο δράκος!

Αφηγητής 2

Δράκο με αρκούδο αγκαλιά, πρώτη φορά βλέπω. Και πώς σε λένε;

Δράκος

Εεεε, δεν έχω όνομα...

Αφηγητής 1

Τι κουφό είναι πάλι αυτό;

Αφηγητής 2

Μήπως ήταν σε απεργία η νονά σου;

Και οι δύο αφηγητές γελάνε δυνατά

Αφηγητές 1+2

Χαχα!

Δράκος [*δυνατά*]

Θα το σταματήσετε κάπου ή να πατήσω το mute;

Και οι αφηγητές σταματάνε απότομα το γέλιο

Δράκος

Λοιπόν, φύγετε τώρα από το σκηνικό μου, γιατί πρέπει να αρχίσει το έργο.

Αφηγητής 1

Ποιο έργο, καλέ;

Δράκος

«Η συμμορία των δράκων», στο οποίο είστε αφηγητές!

Αφηγητής 2

Τι είμαστε, λέει;;;

Δράκος

Έχετε αρχίσει και με κουράζετε! Α-ΦΗ-ΓΗ-ΤΕΣ! Κι όλοι αυτοί εκεί κάτω, είναι οι θεατές, οι οποίοι έχουν έρθει να δουν το έργο! Γι' αυτό, πάμε να ξεκινήσουμε!

Ο αφηγητής παίρνει γρήγορα τα χαρτιά από το τραπέζι, τα κοιτάει και λέει

Αφηγητής 1

Έχει δίκιο ο δράκος. Τώρα θυμήθηκα. Είμαστε οι αφηγητές του έργου!

Αφηγητής 2

Πωωω, τι ζημιά πάθαμε! Πάμε γρήγορα να ξεκινήσουμε.

Αφηγητής 1

Πάμε, ναι. Ξέρεις τα λόγια σου;

Αφηγητής 2

Γιατί, πότε τα ξέρα; Έλα, πάμε και θα αυτοσχεδιάσουμε!

Δράκος

Άντε μπράβο! Δε βλέπω την ώρα να ξεδιπλώσω το ταλέντο μου!

Αφηγητής 2

Ναι, γιατί ήταν διπλωμένο τόση ώρα!

Ο αφηγητής 1 πιάνει τον αφηγητή 2 από το μπράτσο και καθώς προχωράνε μπροστά, του λέει

Αφηγητής 1

Βρε, άσε τα σχόλια και πάμε να ξεκινήσουμε, προτού φύγει ο κόσμος!

Αφηγητής 2

Ναι, ναι, έχεις δίκιο, αν και οι πόρτες είναι σφραγισμένες! Λοιπόν, ξεκίνα πρώτος!

Αφηγητής 1

Μπα;;; Γιατί εγώ πρώτος;;;

Αφηγητής 2

Γιατί είσαι ο αφηγητής ΕΝΑ! Πόσο μυαλό πια, χρειάζεται;;; Άντε, ξεκίνα!

Αφηγητής 1

Εντάξει, εντάξει! Ξεκινάω!

Ο αφηγητής 1 καθαρίζει το λαιμό του. Κατά τη διάρκεια των λόγων και των δύο, κοιτάζουν και τα χαρτιά τους πού και πού.

Αφηγητής 1

Κυρίες, κύριοι, παιδιά, παππούδες, γιαγιάδες, θείες, θείοι, ξαδέρφια και ...

Δράκος [από τον καναπέ πίσω]

Θα το πεις όλο το σόι; Συνέχισε, πουλάκι μου, να παίξει και κάνας άλλος!

Αφηγητής 2

Ασε, συνεχίζω εγώ. Αγαπητοί μας καλεσμένοι, καλησπέρα σας. Απόψε, θα παρακολουθήσετε σε πρώτη παγκόσμια μετάδοση, το θεατρικό έργο «Η συμμορία των Δράκων», της Μαρίας Κίτρα...

Αφηγητής 1

Ποια είναι αυτή;

Αφηγητής 2

Ούτε η μάνα της δεν την ξέρει! Μη με διακόπτεις!

Αφηγητής 1

Οκ, οκ και οκ!

Αφηγητής 2

Όπως έλεγα, λοιπόν, θα παρακολουθήσουμε το έργο «Η συμμορία των δράκων», με πολλούς γνωστούς ηθοποιούς!

Αφηγητής 1

Εχουμε εμείς γνωστούς ηθοποιούς;

Αφηγητής 2

Οχι, βρε πουλάκι μου, αλλά αν παίξουν, δεν θα τους ξέρουν μετά όλοι;

Αφηγητής 1

Ασύλληπτο! Αν και είμαστε αφηγητές, δεν ξέρουμε τίποτα για το έργο, οπότε είστε υποχρεωμένοι να το παρακολουθήσετε από την αρχή έως το τέλος, χωρίς ανάσα!

Αφηγητής 2

Καλά, δεν είπαμε να σκάσουν και οι άνθρωποι!

Αφηγητής 1

Δίκιο έχεις! Καλά, μπορείτε να πάρετε καμιά ανάσα πού και πού!

Αφηγητής 2

Καλή σας διασκέδαση!

Οι αφηγητές κάνουν κάνα δυο υποκλίσεις μέχρι να χειροκροτήσει το κοινό. Μετά, έρχονται στη μέση της σκηνής, κάνουν χειραψία μεταξύ τους και αγκαλιάζονται

Αφηγητής 1

Καλά, εντάξει! Εσκισης! Τεράστιο ταλέντο!

Αφηγητής 2

Είναι να μην ανέβω στο σανίδι! Κι εσύ, πάντως, απίθανος ήσουν! Πάμε τώρα να αράξουμε λίγο στα καμαρίνια μας;

Αφηγητής 1

Ναι, ναι, πάμε, θέλω να ανανεώσω και το μακιγιάζ μου!

Και ξεκινάνε να φύγουν. Καθώς φεύγουν από τη σκηνή, μιλάει ο δράκος από τον καναπέ του

Δράκος

Πίσω δεξιά, είναι!

Κουτοστέκονται

Αφηγητές 1+2

Τα καμαρίνια μας;

Δράκος

Τα Οσκαρ! Πάτε να τα πάρετε!

Αφηγητές 1+2

Ααααα! Τέλειαααααα!

Και φεύγουν τρέχοντας από τη σκηνή

Σκηνή Δεύτερη

Ο Δράκος μένει μόνος του στη σκηνή. Ξαπλώνει στον καναπέ με το αρκουδάκι αγκαλιά και κλείνει τα μάτια για να κοιμηθεί. Γυρνάει από δω, γυρνάει από κει. Δε βολεύεται πουθενά. Μετά από λίγο, σηκώνεται

Δράκος

Αφού τώρα ξύπνησα, τι πάω να κοιμηθώ πάλι, ο χαζός; Δηλαδή, όχι και χαζός. Εξυπνος, θα έλεγα στον εαυτό μου, διότι ο ύπνος θρέφει τα μωρά, κι εγώ είμαι μωρό, ο άτιμος! Να τα λέμε κι αυτά! Ας δω λίγη τηλεόραση, για κάνα – δυο – τρεις – τέσσερις – πέντε – έξι ώρες, να χαζέψω λίγο.

Ο Δράκος ψάχνει το κοντρόλ και δεν το βρίσκει. Σηκώνει τα μαξιλάρια του καναπέ κι αρχίζει να βγάζει διάφορα από κάτω [πληκτρολόγιο, κουτί πίτσας, ένα σίδερο κλπ κλπ] ώσπου βρίσκει και το κοντρόλ

Δράκος

Επιτέλους! Αλλά ψόφησα! Τι κούραση κι αυτή! Ας χαλαρώσω λίγο

Και ανοίγει την τηλεόραση. Βαριέται, αλλάζει κανάλια, χασμουριέται δυνατά, αλλάζει θέσεις και στάσεις, ώσπου την κλείνει

Δράκος

Βαρέθηκα. Τα έχω δει όλα. Κάτι πρέπει να κάνω! Κάτι που να με κάνει σπουδαίο! Κάτι που να γεμίζει τις ώρες μου. Τι όμως;

Μπαίνουν φουριόζοι άλλοι δύο αφηγητές και στέκονται εκατέρωθέν του στον καναπέ.

Αφηγητής 3

Θα φορέσεις τα τζινάκια σου και τα κόλπα σου και κατόπιν θα πας στην Ντραγκοντίσκο να φτιάξεις μια συμμορία!

Δράκος

Τι συμμορία;

Αφηγητής 4

Τη συμμορία των δράκων.

Δράκος

Μπα; Και γιατί να το κάνω αυτό, παρακαλώ;

Αφηγητής 3

Γιατί έτσι λέει το σενάριο, μάνα μου, κουβέντα θα ανοίξουμε;

Δράκος

Α, ναι. Τώρα που το λέτε, κάτι μου έρχεται στο μυαλό!

Αφηγητές 3+4

Στο ποιο;;;

Δράκος

Ναι, ναι, τώρα θυμήθηκα. Θα πάω στην Ντραγκοντίσκο να φτιάξω μια συμμορία από δράκους! Ουάου!

Αφηγητές 3+4 *[βαριεστημένα]*

Ναι, όντως... ουάου!

Δράκος *[καθώς φεύγει]*

Έφυγα, παιδιά! Τα λέμε μετά, που θα είμαι σπουδαίος.

Αφηγητές 3+4

Όρκο μην πάρεις!

Και ο Δράκος φεύγει από τη σκηνή, με τον αρκούδο αγκαλιά

Σκηνή Τρίτη

Οι δύο αφηγητές έρχονται μπροστά, περπατώντας αργά, με ύφος και στυλ

Αφηγητής 3

Τζζζζ, καλά τώρα! Είμαστε ή δεν είμαστε η ροή της ιστορίας; Όχι, πες!

Αφηγητής 4

Μόνο αυτό; Αν δεν ήμασταν εμείς, κανείς δε θα ήξερε τίποτα για το έργο!

Αφηγητής 3

Πολύ σωστά. Ας πούμε, αν δεν μπαίναμε εμείς στη σκηνή, να πούμε στον δράκο χωρίς όνομα, να πάει στην Ντραγκοντίσκο, να βρει τους άλλους δράκους, να φτιάξει μια συμμορία, γιατί βαριέται που ζει, θα το ήξερε κανείς αυτό;

Αφηγητής 4

Οχι, βέβαια! Γιατί εσύ πιστεύεις, ότι υπάρχει κάποιος άλλος να πει εδώ, στους δυόμιση χιλιάδες θεατές, να κλείσουν τα κινητά τους και να ανοίξουν την καρδιά τους, ώστε να μας απολαύσουν, αφού δεν κρατιόμαστε από τη καρά μας να δείξουμε ό,τι ετοιμάσαμε;

Αφηγητής 3

Κανένας! Μόνο εμείς! Και να μην σου πω και το άλλο!

Αφηγητής 4

Υπάρχει κι άλλο; Έχω αρχίσει να πεινάω σιγά σιγά!

Αφηγητής 3

Καλά, κι εγώ έχω λυσσάξει, αλλά η τροφή του καλλιτέχνη, είναι το ... χειροκρότημα! Κοίτα!

Ο αφηγητής 3 κάνει υπόκλιση και τον μιμείται και ο αφηγητής 4. Λογικά, το κοινό θα χειροκροτήσει! Αν δεν, χειροκροτάνε όλοι όσοι είναι παρασκήνια! Οι αφηγητές έρχονται κοντά ο ένας με τον άλλο και λένε μαζί

Αφηγητές 3+4

Καλή σας διασκέδαση!

Και καθώς φεύγουν, συζητάνε

Αφηγητής 4

Ρε συ, χόρτασες με το χειροκρότημα;

Αφηγητής 3

Όχι, ρε, ούτε καν. Ευτυχώς μου έχει φέρει η μάνα μου ένα τάπερ με κεφτεδάκια, από πίσω!

Αφηγητής 4

Και μένα μια αραβική. Πάμε να τα τσακίσουμε!

Και φεύγουν από τη σκηνή χαρούμενοι

Σκηνή Τέταρτη

Μουσική από ντίσκο τραγούδια. Φωτάκια και προβολείς ανάλογα. Μπροστά εμφανίζεται, χορεύοντας, ο πορτιέρης της ντίσκο, ο Πόρτας, κρατώντας μια ταμπέλα που γράφει «Ντραγκοντίσκο», αλλά την έχει γυρισμένη από την άλλη πλευρά [την κενή]. Μετά από λίγο, εμφανίζεται στην άκρη της σκηνής, ο Δράκος χωρίς όνομα. Κοιτάζει γύρω – γύρω, βλέπει τον πορτιέρη και, χορεύοντας, τον πλησιάζει. Μιλάνε δυνατά, λόγω μουσικής, υποτίθεται. Οσο μιλάνε, χορεύουν.

Δράκος

Γεια! Εδώ είναι η Ντραγκοντίσκο;

Πορτιέρης

Όχι, εδώ είναι το μουσείο φυσικής ιστορίας! Την ταμπέλα δεν τη βλέπεις;

Και του δείχνει την ταμπέλα που είναι ανάποδα.

Δράκος

Όχι!

Ο πορτιέρης βλέπει ότι την κρατάει από την άλλη και τη γυρίζει

Δράκος

Ααα, τώρα μάλιστα! Μπορώ να περάσω; Θέλω να πιώ, να χορέψω και να φτιάξω μια συμμορία!

Πορτιέρης

ΟΧΙ!

Δράκος

Οχι;

Πορτιέρης

ΟΧΙ!

Δράκος *[πιο δραματικά]*

ΟΧΙ;;;

Πορτιέρης

Θα το εξελίξουμε;

Δράκος

Ναι, σωστά! ... ΓΙΑΤΙ ΟΧΙ;;;

Πορτιέρης

Γιατί δεν έχεις κάνει κράτηση!

Δράκος

Αμα δώσω το όνομά μου, κάνει;

Πορτιέρης

Κάνει! Πώς σε λένε;

Δράκος

Δράκο!

Πορτιέρης

Τι «δράκο»;

Δράκος

Γιάνγκο Δράκο! Σκέτο ΔΡΑΚΟ!

Πορτιέρης

Α, έχουμε ένα πρόβλημα.

Δράκος

Όλοι από ένα ξεκινάμε, αλλά για πες.

Πορτιέρης

Χωρίς όνομα, δεν μπορείς να μπεις μέσα.

Δράκος

Συγνώμη, κι εσύ τι είσαι που δεν με αφήνεις;

Πορτιέρης

Είμαι υπεύθυνος δημοσίων σχέσεων, εισόδου, εξόδου, και προσωπικό ασφαλείας της Ντραγκοντίσκο.

Δράκος

Τι λες, ρε φίλε. Εντυπωσιάστηκα! Και πώς σε λένε;

Πορτιέρης

Πόρτα!

Δράκος

Έε- εντυπωσιάστηκα!

Μπαίνει ο Νεφ, χορεύοντας και κρατώντας ένα πλαστικό ποτήρι. Στα ρούχα του υπάρχουν κρεμασμένα πολλά μαύρα σύννεφα γύρω – γύρω. Πλησιάζει, χορεύοντας. Μόλις πλησιάσει αρκετά, ο Δράκος βήχει λίγο

Νεφ

Πόρτα, πήγαινε μέσα, σε παρακαλώ, να τσεκάρεις τα ποτά, γιατί έχουμε κάτι ελλείψεις. Και φέρε και πάγο.

Πορτιέρης

Έγινε, αφεντικό, πάω. Θα αναλάβεις εσύ εδώ;

Νεφ

Ναι, ναι, το έχω!

Πορτιέρης

Έγινε.

Και καθώς φεύγει, του λέει ο Δράκος

Δράκος

Πόρταααα;

Πορτιέρης

Παρακαλώ;

Δράκος

Χερούλι να βάλεις, θα σου πάει!

Πορτιέρης

Καλή ιδέα! Ευχαριστώ!

Και φεύγει χορεύοντας από τη σκηνή

Σκηνή Πέμπτη

Ο δράκος βήχει λίγο ακόμη

Δράκος

Πωωω, βρε Νεφ. Πώς μπορείς μ’ αυτήν την αιθαλομίχλη πάνω από το κεφάλι σου, συνέχεια;

Νεφ

Αααα, γουστάρω πολύ! Την απλώνω πάνω από την πόλη, φλομώνει ο τόπος, μαυρίζουν όλα, κι εγώ λιώνω από το γέλιο! Ασε, που μετά από καιρό, συνηθίζεται.

Δράκος

Καλό ακούγεται! Και να σου πω. Υπάρχουν κι άλλοι δράκοι εδώ;

Νεφ

Οουουου, ένα σωρό! Αλλά γιατί ρωτάς;

Δράκος

Σκέφτομαι να φτιάξω μια συμμορία με δράκους, και να τα κάνουμε μαντάρια όλα!

Νεφ

Χμμμμ, βλέπεις πολλή τηλεόραση, ε;

Δράκος

Ολη μέρα!

Νεφ

Φαίνεται! Μέσα!

Δράκος

Τι «μέσα»;

Νεφ

Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης! Μέσα, λέω! Είμαι μέσα, να φτιάξουμε μια συμμορία με δράκους! Θα μας μάθει όλος ο κόσμος!

Δράκος

Τέλεια! Θα με δείξει και η τηλεόραση! Καημό το 'χω, να μπω στο Νέτφλιξ! Λοιπόν, θα μου τους γνωρίσεις;

Νεφ

Τι ώρα είναι;

Δράκος

Δεν έχω ρολόι!

Νεφ

Α, ωραία. Τώρα ακριβώς έρχονται!

Σκηνή Έκτη

Μουσική ντίσκο, φώτα κλπ. Μπαίνουν ένας – ένας χορεύοντας, κρατώντας από ένα πλαστικό ποτήρι. Πρώτη μπαίνει η Ντεσιμπέλ. Φοράει μεγάλα ακουστικά στα αυτιά της

Νεφ

Από δω, η Ντεσιμπέλ! Εναλλακτικά, «Σουσπαωτοτυμπανοστολεπτό»

Ντεσιμπέλ [*φωνάζοντας πολύ δυνατά*]

ΓΕΙΑ ΣΕ ΟΛΟΥΣ!

Νεφ

Δύο είμαστε!

Ντεσιμπέλ

ΕΓΙΝΕ! ΓΕΙΑ ΣΕ ΔΥΟ! ΤΙ ΧΑΜΠΑΡΙΑ; ΕΙΜΑΙ Η ΝΤΕΣΙΜΠΕΛ ΚΑΙ ΓΟΥΣΤΑΡΩ ΝΑ ΜΑΡΣΑΡΩ ΤΑ ΠΑΝΤΑ, ΜΑΓΚΕΣ!

Δράκος [*σκύβοντας στο αυτί του Νεφ*]

Σίγουρα δεν είναι η κοπέλα του Ταρζάν; Πώς συρλιάζει έτσι;

Νεφ

Ναι, είναι λίγο φασαριόζα, αλλά συνηθίζεται.

Ντεσιμπέλ

ΠΑΩ ΛΙΓΟ ΝΑ ΜΑΡΣΑΡΩ ΤΗ ΜΗΧΑΝΑΡΑ ΜΟΥ, ΤΩΡΑ ΠΟΥ ΤΗΣ ΕΒΓΑΛΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΞΑΤΜΙΣΗ, ΝΑ ΤΡΕΛΑΝΩ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΓΕΙΤΟΝΕΣ ΠΟΥ ΚΟΙΜΟΥΝΤΑΙ, ΚΙ ΕΠΙΣΤΡΕΦΩ! ΓΕΙΑΑΑΑΑ!

Και καθώς φεύγει από τη σκηνή, φωνάζοντας «βρουμ» συνέχεια, μπαίνει η Χουλιγκάνα, με την οποία χαιρετιούνται, κάνοντας πολλή φασαρία, Ο Νεφ σχολιάζει στον δράκο

Νεφ

Αααα, να και η κολλητή της Ντεσιμπέλ, η Χουλιγκάνα!

Δράκος

Α, μάλιστα, μάλιστα. Τι έχει πάθει και είναι έτσι, μέσα στα σημάδια και τα χτυπήματα;

Νεφ

Ασε. Η Χουλιγκάνα είναι περιπτώσαρά! Τα διαλύει όλα, αλλά συνηθίζεται.

Η Χουλιγκάνα πλησιάζει καθώς κλωτσάει και πετάει διάφορα πράγματα στο δρόμο της

Χουλιγκάνα

Άκουσα το όνομά μου! Συμβαίνει κάτι ή να κάνω ντου και να τα σπάσω όλα εδώ μέσα;

Νεφ

Οχι, ίσα ίσα που έλεγα τα καλύτερα για σένα, εδώ, στον φίλο μου το δράκο!

Χτυπάει το τηλέφωνο του Νεφ

Νεφ

Ναι; Ποιος είναι; [...] Οντως τώρα; [...] Καλά, καλά, έρχομαι αμέσως

Χουλιγκάνα

Τι συμβαίνει, Νεφ; Μήπως με χρειάζεσαι να έρθω να σπάσω τίποτα καρέκλες και τραπέζια; Πες το τώρα που είμαι τούρμπο!

Νεφ

Οχι, όχι, απλά έχω ένα έκτακτο περιστατικό. Ανακαλύφθηκε μια περιοχή στην Αττική που έχει καθαρό αέρα και πρέπει να πάω να τη βρωμίσω! Εφυγα!!!

Και ο Νεφ φεύγει γρήγορα από τη σκηνή.

Χουλιγκάνα

Και τώρα οι δυο μας, δράκε.

Δράκος *[λίγο φοβισμένος]*

Θααααα μεεεε σπάσετε στο ξύλο;

Χουλιγκάνα

Εξαρτάται. Τι ομάδα είσαι;

Δράκος

Μηδέν ρέζους αρνητικό!

Χουλιγκάνα *[έξαλλη]*

Ρε, θα τα πάρω στο κρανίο, ρε! Με τσιτώνεις άγρια, λέμε! Θα τα σπάσω όλα, ρε! Στο ποδόσφαιρο, ρωτάω, βρε ντρουμπούνι, όχι τι ομάδα αίματος είσαι!

Δράκος

Αααα, τώρα κατάλαβα. Δεν μου αρέσει το ποδόσφαιρο, κι έτσι δεν είμαι κάποια ομάδα!

Χουλιγκάνα

Ε, τότε, τι γυρεύεις εδώ στο στέκι μας;

Δράκος

Εεεε, θέλω να φτιάξω μια συμμορία δράκων, να τα κάνουμε όλα μαντάρα και να γίνουμε διάσημοι σε όλον τον κόσμο, αλλά τώρα που το ξανασκέφτομαι...

Χουλιγκάνα [του διακόπτει]

Είναι ιδεάρα, ρεεεεε!

Δράκος

Εεεε... μήπως να το ...

Η Χουλιγκάνα δεν του δίνει σημασία. Βγάζει μια σφυρίχτρα κι αρχίζει να σφυρίζει

Χουλιγκάνα

Αραξε, μάγκα μου και κοίτα να δεις τι σου 'χω!

Ο δράκος δεν προλαβαίνει να απαντήσει. Η Χουλιγκάνα σφυρίζει άλλη μία. Μπαίνει ντίσκο τραγούδι. Εμφανίζονται από πολλές πλευρές οι υπόλοιποι δράκοι [Ρυπανσίν, Χωματερόλ, Πεινάν, Πυρκαγέισον και Ανερζί]. Κρατάνε πλαστικά ποτήρια [με το ποτό τους, υποτίθεται] και χορεύουν. Ο δράκος πάει σε μιαν άκρη και μαζεύεται λίγο.

Χουλιγκάνα

Ελα, ρε αλάνια! Πάμε να τα διαλύσουμε όλα, λέμε!

Και πάει κοντά τους να χορέψει κι εκείνη. Πάει στο αυτί του καθενός και του λέει κάτι [υποτίθεται], καθώς συνεχίζουν να χορεύουν. Ο δράκος δείχνει φοβισμένος και προσπαθεί να φύγει στα κρυφά... Τον βλέπει η Ρυπανσίν και τον γραπώνει

Ρυπανσίν

Ωστε εσύ είσαι ο δράκος που θέλει να φτιάχνουμε συμμορία! Μέσα!

Δράκος

Εσύ ποια είσαι;

Ρυπανσίν

Η Ρυπανσίν με το όνομα! Βρωμίζω θάλασσες, ακρογιαλιές, δρόμους και δάση!

Δράκος

Πω πω, άσχημα που μυρίζεις!

Ρυπανσίν

Αααα, σ' ευχαριστώ πολύ για τα καλά σου λόγια! ... Χωματερόοοοοολ;;;
Ελα εδώ μια στιγμή!

Η Χωματερόλ πλησιάζει χορεύοντας

Χωματερόλ

Εχεις κάνα φαγητό, να πάω να το πετάξω;

Δράκος

Εεεε, όχι, δεν έχω.

Χωματερόλ

Δεν πειράζει. Ολοι έχουν ελαττώματα. Ελα να σε γνωρίσουμε και στους υπόλοιπους! Γουστάρω! Θα παίρνουμε τα φαγητά από τους ανθρώπους και θα τα πετάμε!

Η Χωματερόλ τον τραβάει από το χέρι κι εκείνος πάει προς το μέρος των άλλων δράκων με το ζόρι.

Σκηνή Εβδομη

*Εμφανίζεται ένας δημοσιογράφος **μπροστά**. Παράλληλες σκηνές με τους δράκους από **πίσω***

Μπροστά

Λάκης

Κυρίες και κύριοι, καλησπέρα σας! Είμαι ο Λάκης Διαστρεβλάκης, σε ζωντανή μετάδοση από τη Ντραγκοντίσκο, το στέκι των Δράκων!

Πίσω

Πεινάν

Να ρωτήσω, ρε δράκε. Έχεις τίποτα παιδικές κοιλιές πρόχειρες να τις τουμπανιάσω από την πείνα, να κάνουμε κατάσταση;

Δράκος

Οχι, κυρά – Πεινάν, δεν έχω...

Πεινάν

Να βρεις! Πώς θα περάσω την ώρα μου κι εγώ;

Μπροστά

Λάκης

Όπως βλέπετε και μόνοι σας, αγαπητοί τηλεθεατές, σας αποκαλύπτουμε, σε πρώτη παγκόσμια μετάδοση, το σατανικό σχέδιο του Δράκου χωρίς όνομα, με τους υπόλοιπους δράκους!

Πίσω

Πυρκαγέισον

Ρε δράκε, να ρωτήσω. Έχει κάνα δάσος εκεί κοντά που μένεις; Να πάω να το κάψω, άμα είναι!

Δράκος

Οχι, όχι, δεν έχω. Όλο τσιμέντο είναι γύρω από το σπίτι μου!

Μπροστά

Λάκης

Όπως βλέπετε κι εσείς οι ίδιοι, αγαπητοί μας τηλεθεατές, τα γεγονότα μιλάνε από μόνα τους. Η συμμορία των δράκων με αρχηγό τον δράκο χωρίς όνομα, ετοιμάζονται να καταστρέψουν τον κόσμο, γι’ αυτό, πριν καταστραφείτε όλοι, θέλω να θυμάστε ότι αυτό το μάθατε πρώτοι από εμένα, τον αντικειμενικό δημοσιογράφο Λάκη Διαστρεβλάκη!

Πλησιάζει μπροστά η Ανερζί με ύφος

Ανερζί

Δε μου λες, εσύ, ανθρωπίδιο. Είπες καλά λόγια για μας ή να σε αφήσω άνεργο;;;

Λάκης

Τα καλύτερα, κυρία Ανερζί μου. Να, μόλις τώρα είπα για το σπουδαίο έργο σας, να καταστρέψετε τον κόσμο με τις δυνάμεις σας!

Ανερζί

Ύαι γεια σου!

Λάκης

Ύαι γεια σου και σένα! Μπορώ να έχω μίαν αποκλειστική συνέντευξη από τον αρχηγό σας;

Ανερζί

Ναι, μπορείς, αν και τον κόβω λίγο κότα.

Λάκης

Α, δεν με πειράζει. Έτσι κι αλλιώς, όπου λαλούν πολλά κοκόρια, τα μισά είναι κότες!

Ανερζί

Ο,τι πεις! ... Δράκεεεεεεεεεεεεε! Ελα εδώ!

Ο δράκος πλησιάζει δειλά

Ανερζί

Ολος δικός σου! Πάω να χορέψω με την συμμορία!

Ο δράκος δείχνει στεναχωρημένος και προβληματισμένος

Λάκης

Ωστε εσύ είσαι ο δράκος που οργάνωσε τη συμμορία των δράκων!

Δράκος

Εγώ, αλλά...

Λάκης

Και θέλεις μαζί με τους βοηθούς σου να καταστρέψετε όλον τον κόσμο!

Δράκος

Οχι, απλά...

Λάκης

Κι έχετε πολύ δυνατά όπλα που θα κάνουν τους ανθρώπους να εξαφανίζονται ένας ένας και αργά αργά!

Δράκος

Σε καμία περίπτωση. Εγώ...

Λάκης

Θα γίνεις διάσημος σε όλον τον πλανήτη!

Δράκος

Τι;

Λάκης

Θα σε ξέρει όλος ο κόσμος και όλοι για σένα θα μιλάνε!

Δράκος

Πώς;

Λάκης

Να μη σου πω ότι ήδη παίρνουν χιλιάδες τηλεφωνήματα στο κανάλι και λένε πόσο σπουδαίος είσαι και τι κούκλος!

Δράκος

Τι είμαι, λέει;

Μπαίνει ο πορτιέρης και πλησιάζει

Πορτιέρης

Αρχηγέ, έλα πίσω. Σε φωνάζει η συμμορία να οργανωθείτε. Περιμένει τις διαταγές σου!

Δράκος

Ποιες διαταγές μου;;;

Πορτιέρης

Καλέ, άσε τα λόγια και δεν κρατιέται η συμμορία. Πάμε!

Ο πορτιέρης τραβάει τον δράκο προς τους υπόλοιπους και όλοι μαζί κάνουν έναν κύκλο, βάζοντάς τον στη μέση. Παγώνουν όλοι

Λάκης

Αγαπητοί τηλεθεατές! Το σχέδιο καταστροφής της ανθρωπότητας, μπαίνει σε εφαρμογή. Μείνετε συντονισμένοι και θα επιστρέψω με νέες, αποκλειστικές δηλώσεις και εξελίξεις! Τρέχω να πιάσω λαβράκι!

Ο Λάκης κοιτάζει πονηρά δεξιά – αριστερά, βάζει μαύρα γυαλιά, γελάει σατανικά και φεύγει γρήγορα από τη σκηνή. Οι δράκοι πίσω παραμένουν παγωμένοι στον κύκλο

Σκηνή `Ογδοη

Μπαίνουν ένα σωρό παιδιά στη σκηνή μπροστά. Είναι σοβαρά. Περπατάνε λίγο πάνω – κάτω, σκεπτόμενοι... Μιλάει ένας – ένας, καθώς περπατάνε, κουτοσιέκονται, συνεχίζουν. Οι ατάκες θα ειπωθούν γρήγορα από το κάθε παιδί

Παιδί 1

Κάτι πρέπει να κάνουμε!

Παιδί 2

Και μάλιστα άμεσα! Δεν έχουμε χρόνο.

Παιδί 3

Με προβληματίζει πολύ αυτό το νέφος πάνω από το κεφάλι μας!

Παιδί 4

Δεν μπορούμε να αναπνεύσουμε καθόλου.

Παιδί 5

Θα μαυρίσουν τα πνευμονάκια μας.

Παιδί 6

Εδώ κοντεύει να μαυρίσει η ψυχή μας.

Παιδί 7

Εγώ δεν αντέχω και την ηχορύπανση καθόλου.

Παιδί 8

Ούτε κι εγώ. Πονάνε τα αυτιά μου κι έχω πονοκέφαλο.

Παιδί 9

Απ' ό,τι φαίνεται, όμως, συνηθίζουμε σε όλα...

Παιδί 10

Εγώ, πάντως, τις ζημιές και τα σπασίματα στα γήπεδα, δεν μπορώ με τίποτα να τα συνηθίσω...

Παιδί 11

Ούτε κι εγώ... Λύπη με πιάνει κάθε φορά με τις καταστροφές...

Παιδί 12

Κοίτα, όμως, που και αυτό συνηθίζεται...

Παιδί 13

Πριν λίγο πέρασα από τη χωματερή και είδα τόσο πεταμένο φαγητό...

Παιδί 14

Ασε, άσε. Η χωματερή έχει πιο πολύ φαγητό απ' ό,τι οι άνθρωποι, μου φαίνεται.

Παιδί 15

Μα τι αδικία που υπάρχει στον κόσμο...

Παιδί 16

Κοίτα να δεις, που συνηθίζεται, όμως...

Παιδί 17

Πώς μπορεί να συνηθίσει κάποιος την εικόνα ενός μικρού παιδιού που πεθαίνει από την πείνα;

Παιδί 18

Και η κοιλίτσα του μπροστά είναι φουσκωμένη μόνο από αέρα;

Παιδί 19

Μπορεί να μη συνηθίζεται, αλλά γυρνάμε αλλού το βλέμμα.

Παιδί 20

Πού; Στα δάση που καίγονται;

Παιδί 21

Ή στα ζωάκια που τρέχουν πανικόβλητα να σωθούν από τις φλόγες;

Παιδί 22

Μα κάθε καλοκαίρι γίνεται αυτό. Συνηθίζεται, όπως βλέπεις.

Παιδί 23

Αραγε, άμα πεθάνουμε από τη φτώχεια, λόγω ανεργίας, ποιος θα μείνει να πει «συνηθίζεται αυτό»;

Παιδί 24

Κανείς...

Παιδί 25

Ε, λοιπόν, αυτό δεν πρόκειται να περάσει έτσι!

Παιδί 26

Συμφωνώ απόλυτα! Σε καμία περίπτωση!

Παιδί 27

Πρέπει να αντιδράσουμε!

Παιδί 28

Να κάνουμε επανάσταση!

Παιδί 29

Να σώσουμε τον κόσμο!

Παιδί 30

Πώς θα το κάνουμε αυτό; Είμαστε παιδιά!

Παιδί 31

Μα τα παιδιά είναι που έχουν δύναμη ψυχής!

Παιδί 32

Και είμαστε πολλά! Πάρα πολλά!

Παιδί 33

Και πρέπει να ζήσουμε! Γιατί είμαστε το μέλλον τούτου του κόσμου!

Παιδί 34

Και θα φροντίσουμε και για το παρόν!

Παιδί 35

Φύγαμε, λοιπόν! Έχουμε έναν κόσμο να σώσουμε!

Παιδί 36

ΦΥΓΑΜΕ! ΕΧΟΥΜΕ ΕΝΑΝ ΚΟΣΜΟ ΝΑ ΣΩΣΟΥΜΕ!

Και τα παιδιά φεύγουν ενθουσιασμένα από τη σκηνή. Οι δράκοι πίσω ξεπαγώνουν

Δράκος *[χωρίς να το πολυπιστεύει]*

Φύγαμε, λοιπόν! Έχουμε έναν κόσμο να καταστρέψουμε!

Δράκοι

ΦΥΓΑΜΕ! ΕΧΟΥΜΕ ΕΝΑΝ ΚΟΣΜΟ ΝΑ ΚΑΤΑΣΤΡΕΨΟΥΜΕ!

Και φεύγουν ενθουσιασμένοι από τη σκηνή

ΤΕΛΟΣ 1^{ΟΥ} ΜΕΡΟΥΣ

ΔΕΥΤΕΡΟ ΜΕΡΟΣ

Σκηνή 1η

Εμφανίζονται στη σκηνή οι τέσσερις αφηγητές. Δύο από κάθε πλευρά. Περπατάνε σκυφτοί με τα χέρια πίσω στη μέση. Στη διάρκεια, λένε «χιμμμ», κουτοστέκονται, περπατάνε ξανά, τρακάρουν μεταξύ τους. Ακούγεται ηχητικό μηχανής που μαρσάρει

Αφηγητής 1

Επ! Τι ήταν αυτό;

Αφηγητής 2

Ενα μυρμηγκάκι που έτρεχε. Μη δίνεις σημασία!

Ακούγεται ηχητικό από σπάσιμο καρεκλών, τραπεζιών κλπ

Αφηγητής 3

Κι αυτό; Τι ήταν;

Αφηγητής 4

Ο φίλος του! Τρέχανε μαζί!

Μπαίνουν από πίσω εννέα ομάδες των τεσσάρων, προχωρώντας γρήγορα, μιλώντας μεταξύ τους και φεύγουν. Οι αφηγητές τους βλέπουν

Αφηγητής 1

Σήμερα είναι 28^η Οκτωβρίου;

Αφηγητής 2

Οχι! 25^η Μαρτίου! Τι λες, παιδάκι μου;

Αφηγητής 3

Ε, τότε γιατί κάνουν παρέλαση;

Αφηγητής 4

Είστε και οι τρεις, πάρ’ τον έναν, χτύπα τον άλλον! Είναι οι επιτροπές των παιδιών που θα πάνε στους εννέα δράκους!

Αφηγητής 1

Ποιες επιτροπές, καλέ;

Αφηγητής 2

Των καλλιστείων! Τρέξε να πάρεις μέρος!

Αφηγητής 3

Μωρέ, καλά λες. Τώρα θυμήθηκα

Αφηγητής 4

Δεν περιμένεις να τελειώσει το έργο να τα θυμηθείς όλα μαζί;

Μπαίνει ο Λάκης ο δημοσιογράφος με το μικρόφωνο στο χέρι. Περνάει μπροστά από τους αφηγητές και τους ρωτάει

Λάκης

Πώς είμαι;

Αφηγητές ΟΛΟΙ

Οπως και χτες!

Λάκης

Α, έξοχα, έξοχα. Αδειάστε μου όμως, τώρα, λίγο τη γωνιά, γιατί πρέπει να πέσουν όλα τα φώτα πάνω μου.

Αφηγητής 1

Ποια φώτα, καλέ; Μια λάμπα έχουμε.

Λάκης

Φύγετε από μπροστά μου, διότι θέλω να εξελίξω την ιστορία!

Αφηγητής 2

Μα αυτό το κάνουν συνήθως οι αφηγητές.

Λάκης

Χμμμ. Να ρωτήσω! Έχετε διαβάσει τα λόγια σας;;;

Αφηγητής 3

Όχι!

Λάκης

Μμμμμ, μήπως θέλετε τότε να πω στην τηλεόραση ότι είστε ΑΔΙΑΒΑΣΤΟΙ και να το μάθει ΟΛΟΣ Ο ΚΟΣΜΟΣ;;;

Αφηγητής 4

ΟΧΙ, ΒΕΒΑΙΑ!

Λάκης

Πολύ ωραία. Τότε έχετε ακριβώς ... πενήντα επτά δευτερόλεπτα, να εξαφανιστείτε από τη σκηνή ΜΟΥ!

Αφηγητής 1

Γιατί όχι εξήντα, δηλαδή;

Λάκης

Διότι μόλις ξοδέψατε τα τρία! Ε-ξα-φα-νι-ζόλ!

Οι τέσσερις αφηγητές ξεκινάνε να φύγουν σκεπτικοί

Αφηγητής 1

Δεν είχε άδικο, τελικά.

Αφηγητής 2

Ναι, μωρέ, καλά μας τα είπε.

Αφηγητής 3

Αν δεν μας το έλεγε, ίσως και να μην το παίρναμε χαμπάρι ποτέ.

Αφηγητής 4

Ε, ναι, πού να ξέραμε ότι ήδη είχαμε ξοδέψει τρία δευτερόλεπτα;

Και φεύγουν από τη σκηνή ακόμη πιο προβληματισμένοι

Σκηνή 2η

Ο Λάκης ο δημοσιογράφος παίρνει ύφος μπροστά στο κοινό

Λάκης

Αγαπητοί τηλεθεατές, πολύ καλησπέρα σας! Περιττό να το πω, αλλά είμαι ο Λάκης Διαστρεβλάκης, ο σούπερ δημοσιογράφος, που ρίχνει σκοτάδι στην αλήθεια! Εεεεε, εννοώ, που ρίχνει φως στο ψέμα! Ω, μπωωωω! Φως στην αλήθεια, τέλος πάντων! Βρίσκομαι σήμερα κοντά σας, διότι δεν μπορείτε μακριά μου. Ναι, ναι, πείτε το άφοβα! Είμαι έτοιμος! Σας ακούω!

Μπαίνουν εννέα παιδιά [οι επικεφαλής των επιτροπών]

Παιδί 1

Μπορούμε!

Λάκης

Ω, μα το ήξερα! ... ΠΩΣ;;;

Παιδί 2

ΚΑΙ μπορούμε ΚΑΙ θέλουμε!

Λάκης

Μα γιατί;;;

Παιδί 3

Γιατί λες συνέχεια ψέματα!

Λάκης

Εγώ, ψέματα; Ελα, Παναγία μου!

Παιδί 4

Είπες ότι ο Δράκος χωρίς όνομα, είναι πολύ κακός και θέλει να καταστρέψει τον κόσμο;

Λάκης

Εεεεε, πού να θυμάμαι. Τόσα έχω πει...

Παιδί 5

Μήπως θυμάσαι όταν είπες ότι οι άνθρωποι είναι αδιάφοροι για όλα και απλά περιμένουν να τα κακαρώσουν;

Λάκης

Ακου, τώρα! Λέγονται τέτοια πράγματα;;;

Παιδί 6

Για εμάς γιατί δεν έχεις πει τίποτα μέχρι τώρα;

Λάκης

Εεεεε... γιατί ... γιατί ... ήμουν έτοιμος να μιλήσω ΤΩΡΑ για εσάς!

Παιδί 7

ΤΩΡΑ σε πιστέψαμε!

Παιδί 8

Από δω και πέρα θα έρχεσαι μαζί μας και θα καταγράφεις κάθε τι που γίνεται!

Λάκης

Μαααα...

Παιδί 9

Μαμούνια θα σε φάνε, αν ξαναπείς ψέματα!

Λάκης

Καλά...

Παιδιά ΟΛΑ

Ακολουθήσέ μας!

Λάκης

Μάλιστα ...

Και φεύγουν από τη σκηνή

Σκηνή Τρίτη

Στη Ντραγκοντίσκο. Μουσική. Μπαίνουν απ’ όλες τις πλευρές όλοι οι δράκοι [εκτός από τον δράκο χωρίς όνομα], με πλαστικό ποτήρι στο χέρι κι αρχίζουν να χορεύουν. Δείχνουν κουρασμένοι, χορεύουν άτονα και κασμουριούνται.

Νεφ

Α, εγώ δεν μπορώ να χορέψω άλλο. Είμαι πτώμα. Έτρεχα σε όλες τις μεγαλουπόλεις σήμερα να σκορπίσω νέφος.

Πάει να καθίσει

Ντεσιμπέλ

Κι εμένα πονάνε τα αυτιά μου, Νεφ, από τα μαρσαρίσματα που έκανα! Μπορεί να μην ακούω καλά, αλλά το ευχαριστήθηκα! Μου τη δίνει, όμως, στα νεύρα, που εισπνέω το καυσαέριό σου, γιατί πνίγομαι!

Νεφ

Δε φταίω εγώ που δεν μπορείς να αναπνεύσεις, κυρά – Ντεσιμπέλ, αλλά ο Πυρκαγέισον από δω, που έχει κάψει όλα τα δάση!

Κάθεται και η Ντεσιμπέλ μακριά από τον Νεφ

Πυρκαγέισον

Μωρέ, τι μας λες! Τι να πω κι εγώ, που έχω συνέχεια πονοκέφαλο από την ηχορύπανση της σπαστικής της Ντεσιμπέλ!

Ο Πυρκαγέισον πάει και κάθεται μακριά από την Ντεσιμπέλ. Επεμβαίνει η Ανερζί

Ανερζί

Γίνεστε πολύ κουραστικοί και θα σας απολύσω όλους!

Πεινάν

Μα δε δουλεύει κανείς μας, βρε Ανερζί. Την πλάκα μας σπάμε! Η αλήθεια είναι, βέβαια, ότι έχω κουραστεί να τουμπανιάζω με αέρα τις κοιλιές των παιδιών. Είναι και πολλά. Και φταις εσύ, Ανερζί που τους έχεις απολύσει όλους και πεινάνε!

Ανερζί και Πεινάν πάνε και κάθονται μακριά κι εκείνες

Χωματερόλ

Εγώ δηλαδή που δεν μπορώ να απολαύσω τα 226 καθημερινά μου γεύματα με την ησυχία μου, γιατί έχω τη Ρυπανσίν από εδώ που βρομοκοπάει σκουπίδια, τι να πω;

Ρυπανσίν

Εσύ, Χωματερόλ, κοίτα να χάσεις κάνα κιλό, που τρως σαν να μην υπάρχει αύριο, και μετά να μιλήσεις!

Χωματερόλ και Ριπανσίν κάθονται μακριά.

Χωματερόλ

Εγώ τουλάχιστον, Ριπανσίν, δεν ενοχλώ κανέναν, όπως η Χουλιγκάνα από δω που δεν έχει αφήσει όρθιο τίποτα!

Χουλιγκάνα

Να σας πω. Μη με νευριάζετε γιατί θα τα σπάσω όλα εδώ μέσα! Ορίστε μας! Και δε φταίω εγώ. Ο Δράκος χωρίς όνομα τα φταίει όλα! Αυτός ήθελε να φτιάξει μια συμμορία για να γίνει διάσημος σε όλον τον κόσμο!

Όλοι κοιτάζονται για λίγο μεταξύ τους, σκεπτικοί, και μετά όλοι συμφωνούν μεταξύ τους και λένε «ναι, αυτός φταίει»

Σκηνή Τέταρτη

Εμφανίζεται ο Δράκος χωρίς όνομα. Δείχνει στεναχωρημένος. Στο χέρι του κρατάει έναν φάκελο. Βλέπει τους υπόλοιπους δράκους που κάθονται σκόρπια και μακριά ο ένας από τον άλλο, λέγοντας «αυτός φταίει». Κουτοστέκεται λίγο. Μπαίνει ο πορτιέρης από την άλλη πλευρά, μπροστά. Στη μέση του φοράει μια ζώνη που από πίσω έχει ένα κερούλι πόρτας. Βλέπει τον Δράκο χωρίς όνομα και του κάνει νόημα να πλησιάσει. Οι άλλοι δράκοι δεν τους έχουν δει. Ο Δράκος πάει προς το μέρος του

Δράκος

Κύριε Πόρτα μου, για ποιον λένε «αυτός φταίει για όλα»;

Πορτιέρης

Για μάντεψε, πουλάκι μου.

Δράκος

Για μένα;

Πορτιέρης

Τσακάλι είσαι! Μπράβο σου!

Δράκος

Μα... δεν έκανα κάτι...

Πορτιέρης

Ναι, ναι, όλοι έτσι λέμε και ποτέ κανείς δε φταίει.

Δράκος

Όχι, όχι, αλήθεια. Δεν έκανα κάτι κακό... Ηθελα απλά να ...

Πορτιέρης

Να σκοτώσεις την ώρα σου επειδή δεν είχες τι να κάνεις στη ζωή σου;

Δράκος

Ναι... Νομίζω πως από δράκος, γίνομαι ράκος...

Πορτιέρης

Δεν ξέρω ποιος είναι αυτός ο ... δάκος που λες, αλλά θα σου πρότεινα να μείνεις σπίτι σου για λίγες μέρες και να σκεφτείς όλα όσα γίνονται.

Δράκος

Μα έχω γράψει ένα γράμμα για τους δράκους.

Ο Πορτιέρης γυρίζει το βλέμμα του και κοιτάζει τους δράκους που τσακώνονται μεταξύ τους

Πορτιέρης

Πιστεύεις ότι θα σε ακούσουν αυτή τη στιγμή;

Δράκος

Μπα... όχι...

Οι δράκοι ένας – ένας, σηκώνονται και φεύγουν νευριασμένοι

Πορτιέρης

Έλα, έλα, κρύψου από πίσω μου, να μη σε δουν, γιατί τους βρίσκω κάπως θυμωμένους.

*Ο δράκος κρύβεται από πίσω του και το χερούλι είναι μέσα στο πρόσωπό του.
Οι δράκοι συνεχίζουν να φεύγουν, ο πορτιέρης τους χαιρετάει, μέχρι που φεύγουν όλοι [οι δράκοι] από τη σκηνή*

Πορτιέρης

Εντάξει, έφυγαν όλοι.

Ο δράκος πιάνει το πρόσωπό του σαν να πονάει

Δράκος

Αυτό το χερούλι που έχεις πίσω στη μέση σου, με τσάκισε. Αουτς!

Πορτιέρης

Εσύ μου το πρότεινες, αν θυμάσαι!

Δράκος

Ω, ναι... σωστά...

Πορτιέρης

Λοιπόν, φεύγω κι εγώ, γιατί έχω δουλειές. Και όπως είπαμε. Κάθισε λίγες μέρες σου σπίτι σου να σκεφτείς όλα όσα γίνονται, σύμφωνοι;

Δράκος

Σύμφωνοι, κύριε Πόρτα μου...

Μουσική... Ο Πορτιέρης φεύγει από τη μία, προσπαθώντας να βολέψει το κερούλι στη μέση του που τον ενοχλεί, και ο Δράκος φεύγει από την άλλη, τσαλακώνοντας και πετώντας το φάκελο με το γράμμα.

ΤΕΛΟΣ 2^{ου} ΜΕΡΟΥΣ

Συνεχίζεται...

Το έργο υπόκειται σε πνευματικά δικαιώματα

